



Arrest

nr. 342 261 van 3 maart 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 13 februari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 16/01/2026
Overdracht CGVS: 26/01/2026

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd gehoord op het CGVS op 6 februari 2026 van 9u23 tot 10u13. U werd bijgestaan door een tolk Georgisch–Nederlands. Uw advocaat Ecirli Muhammet Seyit loco Chihaoui Zouhaier was de hele tijd aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op [...] oktober 1968 in Akhmeta. U bent gehuwd met I.B. (O.V. [...]). U heeft drie meerderjarige kinderen, twee zonen en een dochter. Uw zoon Gi.G. (O.V. [...]) is samen met uw echtgenote eveneens in België.

Uw echtgenote en uw zoon Gi. kampen met gezondheidsproblemen. Uw echtgenote heeft hondsdoelheid, een meningeoom, epilepsie, angststoornissen, hartproblemen, problemen met de longen, problemen met de nieren, problemen met de schildklier en sclerose. Uw zoon is invalide. Uw zoon kan niet horen en slechts heel beperkt spreken. Uw zoon heeft ook schizofrenie, epilepsie en angststoornissen.

Uw echtgenote kan niet behandeld worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en samen beslissingen nemen. Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan dat uw zoon niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap.

Omwille van de voorgaande medische problemen van uw zoon Gi. bent u samen met uw zoon op 11 april 2024 uit Georgië vertrokken en reisde u naar Zwitserland. U diende in Zwitserland, samen met uw zoon, een verzoek om internationale bescherming in. Uw echtgenote, die op medisch vlak snel achteruit ging, reisde in maart 2025 eveneens naar Zwitserland. Ook uw echtgenote diende een verzoek om internationale bescherming in. Jullie verzoeken werden in Zwitserland geweigerd en u werd samen met uw echtgenote en uw zoon gerepatriëerd naar Georgië op 19 november 2025. Jullie verbleven in Georgië van 19 november 2025 tot 15 januari 2026. Op 15 januari 2026 kwam u samen met uw echtgenote en uw zoon naar België omwille van de medische problemen van uw echtgenote en uw zoon.

U diende samen met uw echtgenote en uw zoon in België een verzoek om internationale bescherming in op 16 januari 2026.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (origineel) en uw identiteitskaart (origineel) neer. Uw advocaat gaf aan dat hij ook de brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië, een document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote zou doormailen. Tot op heden konden die laatste drie documenten echter niet worden ontvangen door het CGVS. Uw echtgenote legde eveneens haar paspoort (origineel) en haar identiteitskaart (origineel) voor. Ook uw zoon Gi. legde zijn paspoort (origineel) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat uw echtgenote en uw zoon bij een terugkeer naar Georgië niet behandeld zullen kunnen worden waardoor hun leven in gevaar is.

U verklaarde dat uw echtgenote niet behandeld kan worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen ook de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en beslissingen nemen voor de medische problemen waar uw echtgenote mee kampt (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat jullie niet de middelen hadden om alle medische kosten van uw echtgenote te dekken of om naar Tbilisi te gaan naar andere ziekenhuizen (CGVS, B., 06.02.2026, p. 3-5). Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. De vervangmedicijnen, die er wel zijn maar niet dezelfde kwaliteit hebben, helpen niet in het geval van uw zoon (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6).

Er dient te worden gesteld dat, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u, uw echtgenote en uw zoon G. zich bevinden, er niettemin op gewezen moet worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2)

van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan, terwijl u uw zoon Gi. in zijn persoonlijk onderhoud bijstond, dat uw zoon gepest wordt en niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap (CGVS, G., 06.02.2026, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat, gezien de objectief vaststelbare ernstige medische problemen van uw zoon, uw zoon wel degelijk arbeidsongeschikt is en het niet vinden van werk in Georgië dan ook niet zomaar discriminatie op de Georgische arbeidsmarkt uitmaakt.

Uit hetgeen vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u, uw echtgenote en uw zoon Gi. geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote en het paspoort van uw zoon Gi. bewijzen enkel uw identiteit en die van uw gezinsleden die niet ter discussie staat. De brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u blijkens uw verklaringen nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië wordt an sich niet in twijfel getrokken. Dit betekent echter nog niet dat er geen andere medicijnen beschikbaar zouden zijn. Het document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote wijzen op het bestaan van een medische problematiek die ook absoluut niet ter discussie staat. Zoals hierboven reeds aangegeven konden, tot op heden, die laatste drie documenten niet worden ontvangen door het CGVS. Deze medische documenten voegen echter niets extra toe aan de verklaringen die u heeft kunnen geven tijdens het persoonlijk onderhoud en waarbij die documenten waarvan sprake konden worden toegelicht.

Uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Het beroep van verzoekers echtgenote en zoon is gekend onder rolnummer 359 318 en 359 315.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift zet een middel uiteen als volgt:

“Het enig middel wordt afgeleid uit de schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), van artikel 48/3, 48/4 en 48/6 §4 en §5 van de wet van 15 december 1980, van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU), alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsplicht, en het recht om gehoord te worden.”

“1. De flagrante schending van het zorgvuldigheidsbeginsel: het totaal ontbreken van onderzoek naar de maatschappelijke pesterijen tegen het gezin

De asielaanvraag van de verzoeker is onlosmakelijk verbonden met die van zijn (zwaar zieke) echtgenote en zijn zwaar gehandicapte zoon (doof, stom en schizofreen). De verzoeker dient zich niet enkel aan in eigen naam, maar vooral in zijn hoedanigheid van gezinshoofd en voornaamste mantelzorg, in een poging zijn gezin te beschermen tegen een onhoudbare medische situatie en een absolute maatschappelijke uitsluiting in Georgië.

In de bestreden beslissing (pagina 3) verwerpt het CGVS het verzoek van de verzoeker door de situatie van het gezin te herleiden tot een louter medische kwestie. De asielinstantie tracht de maatschappelijke en discriminerende dimensie te ontwijken met de volgende motivering:

[citaat bestreden beslissing]

Deze conclusie van de verwerende partij illustreert een kennelijke beoordelingsfout en een verdraaiing van de feiten. Het CGVS geeft uitdrukkelijk toe dat de verzoeker verklaarde dat zijn zoon gepest wordt. De administratieve overheid herleidt deze pesterijen echter tot een louter medische arbeidsongeschiktheid, wat volkomen onzinnig is.

Bij het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud (COPNOT) is het verbijsterend vast te stellen dat de protection officer absoluut geen enkele opheldervraag heeft gesteld naar aanleiding van deze cruciale verklaring van de verzoeker over de pesterijen. De overheid heeft niet getracht te achterhalen wie de zoon van de verzoeker pestte, hoe deze pesterijen het dagelijks leven van het gezin beïnvloedden, of of de verzoeker (als vader) bescherming had kunnen krijgen van de Georgische politie.

Door na te laten ook maar enig onderzoek te voeren naar de maatschappelijke pesterijen die mondeling door de verzoeker werden aangehaald, is het Commissariaat-generaal ernstig tekortgeschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht (zorgvuldigheidsbeginsel) en in zijn verplichting om het verzoek individueel en objectief te beoordelen (art. 48/6 van de wet).

2. Het ontbreken van een beoordeling van de "vervolging door associatie" en het cumulatieve risico (Artikel 3 EVRM) in het licht van de COI

Het tweede grote gebrek van het CGVS ligt in zijn weigering om het risico op "vervolging door associatie" dat op de verzoeker rust, te onderzoeken. Als vader en mantelzorgers van een lid dat behoort tot een uiterst kwetsbare en gestigmatiseerde sociale groep (zwaar gehandicapten), treffen de discriminatie en de uitsluiting onvermijdelijk de verzoeker zelf.

De rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens herinnert eraan dat risicofactoren, wanneer zij cumulatief in aanmerking worden genomen, een reëel risico op onmenselijke behandelingen opleveren (Artikel 3 EVRM). Indien het CGVS zijn onderzoek correct had uitgevoerd, had het de vrees van de verzoeker moeten aftoetsen aan de Landeninformatie (COI). Deze tonen onweerlegbaar aan dat de Georgische staat deze gezinnen overlaat aan stigmatisering en absolute armoede:

A. Consensus over de financiële en kwalitatieve toegankelijkheid van de medische zorg

Het CGVS rechtvaardigt zijn weigering door te stellen dat de medicijnen die de echtgenote en de zoon van de verzoeker nodig hebben in Georgië bestaan. Deze rechtvaardiging is een lege huls in het licht van de economische realiteit van het land. De Raad van Europa (RvE) wijst op ernstige tekortkomingen in de Georgische gezondheidszorg, die de financiële last vrijwel volledig afwentelt op de meest precare patiënten. In zijn rapport van 2021 hekelt het Europees Comité voor Sociale Rechten (Raad van Europa) deze last:

« Le Comité note que d'après les données de la Banque mondiale, [...] les dépenses restant à la charge des patients ont représenté 47,67 % des dépenses de santé en 2018 (contre 57,32 % en 2015). » (Vrije vertaling: Het Comité merkt op dat volgens gegevens van de Wereldbank [...] de uitgaven die ten laste van de patiënten blijven 47,67 % van de gezondheidsuitgaven bedroegen in 2018 (tegenover 57,32 % in 2015)) (RvE, Conclusions 2021 Georgia, p. 7).

Naast de torenhoge kosten die ten laste van de patiënten vallen, wijst hetzelfde rapport op de ontoegankelijkheid en het gevaar van lokale behandelingen, door rechtstreeks de Georgische Public Defender te citeren:

« Le Défenseur public déclare que l'accès aux médicaments dans le pays s'est progressivement détérioré en raison de l'augmentation constante des prix, et qu'en conséquence, il est difficile pour une partie importante de la population de se les procurer. Le Défenseur public déclare également que la qualité des médicaments ne répond souvent pas aux exigences, et que leur efficacité est discutable. » (Vrije vertaling: De Public Defender stelt dat de toegang tot geneesmiddelen in het land geleidelijk is verslechterd als gevolg van de constante prijsstijgingen, en dat het bijgevolg voor een aanzienlijk deel van de bevolking moeilijk is om deze aan te schaffen. De Public Defender verklaart eveneens dat de kwaliteit van geneesmiddelen vaak niet aan de eisen voldoet en dat hun doeltreffendheid twijfelachtig is.) (RvE, Conclusions 2021 Georgia, p. 8).

Het is bijgevolg kennelijk onredelijk van het CGVS om te beweren dat het gezin van de verzoeker "toegang" zal hebben tot zorg, terwijl objectieve rapporten aantonen dat zij zelf de helft van de behandelingen zullen moeten betalen, waarvan de kwaliteit officieel als "twijfelachtig" wordt beschouwd.

B. Consensus over de extreme armoede en het totale gebrek aan sociale bescherming

Geconfronteerd met deze torenhoge gezondheidskosten (voor zijn echtgenote en zijn zoon), geniet de verzoeker van geen enkel vangnet. Aangezien de verzoeker absoluut niet in staat is om werk te vinden vanwege de maatschappelijke afwijzing die zijn gezin treft, zou het gezin afhankelijk zijn van staatssteun. De Georgische staat houdt zijn meest kwetsbare burgers echter bewust onder de grens van extreme armoede. De Raad van Europa (RvE) heeft dit "bestaansminimum" berekend en als volstrekt ontoereikend en lachwekkend beoordeeld:

« Le Comité relève dans les statistiques officielles (Geostat) que le minimum vital pour un consommateur moyen était, en 2019, de 158,7 GEL (45 €) par mois. » (Vrije vertaling: Het Comité merkt in de officiële statistieken (Geostat) op dat het bestaansminimum voor een gemiddelde consument in 2019 158,7 GEL (45 €) per maand bedroeg.) (RvE, Conclusions 2021 Georgia, p. 20).

Een huisvader opsluiten in een land waar het overlevingspensioen voor zijn gezin amper 45 euro per maand bedraagt, staat gelijk aan hem veroordelen tot absolute ontbering, waarmee ontegensprekelijk de drempel van Artikel 3 EVRM wordt overschreden.

C. Consensus over vervolging door associatie en de last van stigmatisering

Tot slot wordt de medische en financiële nood van de verzoeker verergerd door een wrede maatschappelijke dimensie die het CGVS heeft verkozen te negeren. Vader zijn van een zwaar gehandicapt kind in Georgië is niet enkel een last, het is een maatschappelijk stigma dat leidt tot uitsluiting van het hele gezin ("vervolging door associatie"). Het rapport van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken bevestigt met ijzingwekkende precisie de verklaringen van de verzoeker zelf (die beweerde "overal geweigerd" en "gepest" te worden wegens zijn zoon):

« While the constitution and law prohibited discrimination against persons with physical, sensory, intellectual, and mental disabilities in employment, education, transportation, access to health care (...), the government did not effectively enforce these provisions. (...) Persons with disabilities continued to encounter barriers to participating fully in public life. Many families with children with disabilities considered themselves stigmatized and kept their children from public view. »

Samenvattend heeft het CGVS de situatie van de verzoeker kunstmatig geïsoleerd van zijn familiale context. Het heeft geen rekening gehouden met de onmogelijke situatie van een huisvader die, bij gebrek aan middelen (45€ bestaansminimum) en niet in staat om de onbetaalbare medicijnen voor zijn vrouw en zoon te betalen (47% ten laste van de patiënt), bovendien het hoofd moet bieden aan de felle maatschappelijke stigmatisering gericht tegen zijn gezin.

Deze samenloop van factoren, gedocumenteerd door onafhankelijke bronnen, toont aan dat de terugwijdering van de verzoeker hem zou blootstellen aan een zeker risico op extreme materiële ontbering en psychologische nood ten aanzien van het onbehandelde lijden van zijn gezinsleden, wat een onmenselijke en vernederende behandeling vormt (Artikel 3 EVRM).

3. Algemene Conclusie: Het onderzoeksgebrek van het CGVS rechtvaardigt de nietigverklaring

Het Commissariaat-generaal heeft een fundamentele onwettigheid begaan door de medische dimensie kunstmatig los te koppelen van de sociale en veiligheidsdimensie van het dossier.

Door het begrip "pesterijen" (gepest) weg te wuiven met een loutere vaststelling van medische arbeidsongeschiktheid, heeft de protection officer het relaas van de verzoeker verminkt zonder de minste ophelderingsvraag te stellen. De overheid heeft aldus het onderzoek naar de vervolging door associatie, die de verzoeker ondergaat als vader van een geïsoleerd en gestigmatiseerd gezin in Georgië, volledig ontweken.

De bestreden beslissing is bijgevolg aangetast door een ernstig gebrek aan onderzoek en motivering. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in de plaats van de administratieve overheid kan treden om a posteriori het onderzoek naar de pesterijen en de vervolging door associatie te voeren dat ontbrak, dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op. Het dossier moet dwingend worden teruggezonden naar de verwerende partij opdat zij kan overgaan tot een nieuwe ontwikkeling van het onderzoek, om het reële risico te beoordelen op behandelingen in strijd met Artikel 3 EVRM, voortvloeiend uit de cumulatieve kwetsbaarheid, de sociale uitsluiting en de absolute armoede die de verzoeker en zijn gezin te wachten staan bij een terugkeer."

2.2. De Raad onderzoekt verzoekers verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, betwist verzoeker niet dat zijn problemen geen verband houden met de criteria die zijn opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. Deze vaststelling is correct en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Het bestaan van een bepaalde ziekte bij zijn echtgenote en zijn zoon kan geen aanleiding geven tot internationale bescherming bij gebrek aan een actor als bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie ook HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, ECLI:EU:C:2014:2452, “*Mohamed M'Bodj/Belgische Staat*”), noch los van het feit dat verzoeker zelf geen nood aan medische behandeling inroept.

De toelichting in het verzoekschrift dat er sprake zou zijn van een absolute maatschappelijke uitsluiting in Georgië, kan niet worden gevolgd. De bestreden beslissing stelt terecht dat het verzoek om internationale bescherming exclusief steunt op de zoektocht naar een passende medische behandeling voor zijn zoon en zijn echtgenote. Dit blijkt tevens uit de verklaringen die verzoeker aflegt over het verzoek om internationale bescherming dat het gezin heeft ingediend in Zwitserland, maar dat werd geweigerd. Ook erkent de bestreden beslissing de moeilijke situatie waarin verzoeker, zijn echtgenote en zijn zoon zich bevinden. Uit de bestreden beslissing en verzoekers' verklaringen blijkt dat het sinds de achteruitgang van zijn echtgenote haar gezondheid heel moeilijk is geworden, maar dit doet geen afbreuk aan de conclusie dat verzoekers zoon invalide is en het vinden van werk voor hem buitengewoon moeilijk is. Bovendien blijkt verzoekers zoon wel een opleiding tot bakker te hebben gevolgd en hiervan een diploma heeft behaald in een openbare school in Tbilisi, zodat er geen sprake is van een absolute maatschappelijke uitsluiting (DVZ-verklaring Gi., stuk 5, p. 6).

Het betoog dat een gebrekkig onderzoek zou zijn gebeurd naar de pesterijen van verzoekers zoon is niet ernstig, daar thans nog steeds onvoldoende concreet wordt uiteengezet wie de actor is van deze pesterijen, noch welke zwaarwichtige impact deze zouden hebben gehad.

Evenmin blijkt de bestreden beslissing de situatie van verzoeker “kunstmatig geïsoleerd van zijn familiale context” te hebben beoordeeld, nu de bestreden beslissing de gezinssituatie volledig schetst in het feitenrelaas en ook bij de motivering put uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, zijn echtgenote en zijn zoon.

De bestreden beslissing motiveert terdege:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat uw echtgenote en uw zoon bij een terugkeer naar Georgië niet behandeld zullen kunnen worden waardoor hun leven in gevaar is.

U verklaarde dat uw echtgenote niet behandeld kan worden in Georgië omdat er geen ziekenhuis is in Georgië waar alle gespecialiseerde dokters samen zijn en samen ook de nodige medicijnen kunnen voorschrijven en beslissingen nemen voor de medische problemen waar uw echtgenote mee kampt (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6). Uw echtgenote voegde hier nog aan toe dat jullie niet de middelen hadden om alle medische kosten van uw echtgenote te dekken of om naar Tbilisi te gaan naar andere ziekenhuizen (CGVS, B., 06.02.2026, p. 3-5). Uw zoon kan niet behandeld worden in Georgië omdat de nodige medicijnen niet beschikbaar zijn in Georgië. De vervangmedicijnen, die er wel zijn maar niet dezelfde kwaliteit hebben, helpen niet in het geval van uw zoon (CGVS, G., 06.02.2026, p. 5-6).

Er dient te worden gesteld dat, hoewel het CGVS begrip kan opbrengen voor de moeilijke situatie waarin u, uw echtgenote en uw zoon G. zich bevinden, er niettemin op gewezen moet worden dat het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”

“Daarnaast verklaarde uw zoon ook dat hij geen werk vond. U gaf aan, terwijl u uw zoon G. in zijn persoonlijk onderhoud bijstond, dat uw zoon gepest wordt en niet wordt aangenomen omwille van zijn handicap (CGVS, G., 06.02.2026, p. 4). Er dient echter te worden opgemerkt dat, gezien de objectief vaststelbare ernstige medische problemen van uw zoon, uw zoon wel degelijk arbeidsongeschikt is en het niet vinden van werk in Georgië dan ook niet zomaar discriminatie op de Georgische arbeidsmarkt uitmaakt.

Uit hetgeen vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u, uw echtgenote en uw zoon G. geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote en het paspoort van uw zoon G. bewijzen enkel uw identiteit en die van uw gezinsleden die niet ter discussie staat. De brief van het ministerie in Georgië dat verklaart dat de medicijnen die u blijkens uw verklaringen nodig heeft voor uw zoon niet aanwezig zijn in Georgië wordt an sich niet in twijfel getrokken. Dit betekent echter nog niet dat er geen andere medicijnen beschikbaar zouden zijn. Het document met de ziektegeschiedenis van uw echtgenote en de lijst van medicijnen van uw echtgenote wijzen op het bestaan van een medische problematiek die ook absoluut niet ter discussie staat. Zoals hierboven reeds aangegeven konden, tot op heden, die laatste drie documenten niet worden ontvangen door het CGVS. Deze medische documenten voegen echter niets extra toe aan de verklaringen die u heeft kunnen geven tijdens het persoonlijk onderhoud en waarbij die documenten waarvan sprake konden worden toegelicht.

Uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming blijkt dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.”

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat de bestreden beslissing is gesteund op motieven die niet kunnen worden aanvaard.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP